

NIKA

Publicație trimestrială a protopopiatului de Criuleni și Dubăsari

Apare cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove

Anul IX, Nr. 4, 2013

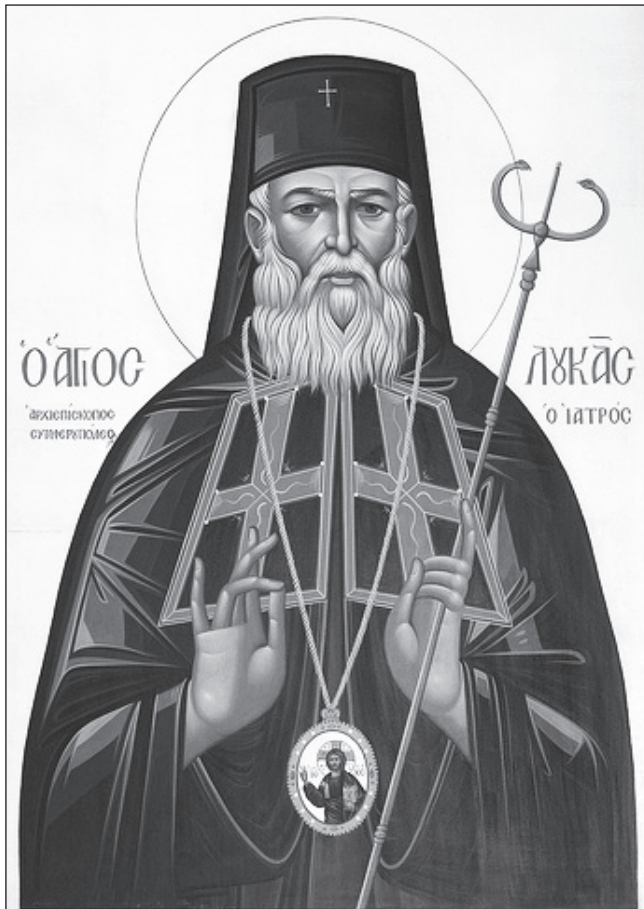
SFÎNTUL LUCA AL CRIMEEI – DOCTOR FĂRĂ-DE-ARGINȚI ȘI MĂRTURISITOR AL ORTODOXIEI

La 11 iunie, Biserica Ortodoxă îl prăznuiește pe Sfântul Luca, Arhiepiscopul Crimeei și Simferopolului (1877-1961). El este un sfânt care a trăit în vremurile apropiate de ale noastre. A fost un vestit chirurg, valoros om de știință apreciat în lumea medicală pentru cercetările și lucrările sale. Concomitent cu activitatea medicală, el fost preot, apoi episcop, un mare propovăduitor și pătimitor pentru credință în vremuri de prigoană a Bisericii Ortodoxe din Rusia.

S-a născut la 27 aprilie 1877. La botez a primit numele Valentin. A copilărit în orașul Kiev. Tatăl său Felix Voyno-lasenețki era farmacist. Avea un mare talent artistic, de mic s-a ocupat cu pictura și ar fi putut ajunge renumit. Valentin a ales, însă, să facă medicina, avînd în gînd intenția nobilă de a ajuta pe oamenii săraci pe care des îi vedea în neputință și lipsiți de asistență medicală. În 1903 a absolvit Facultatea de medicină a Universității „Sf. Vladimir” din Kiev. A vrut să se angajeze în calitate de medic de familie, dar în 1904 s-a început războiul ruso-japonez la care tînărul medic Valentin a fost obligat să participe în calitate de chirurg. Acolo, în Orientul Îndepărtat, și-a înțilni viitoarea soție, Anna.

După ce s-a întors de la război a lucrat în calitate de chirurg. În 1908 a intrat la doctorat, iar în 1916 a susținut la Moscova teza de doctor în științe medicale la Clinica chirurgicală a profesorului P.Diaconov.

În perioada 1917-1923 a activat în orașul Tașkent. Lucra în calitate de chirurg la spital și era lector la Facultatea de medicină. Concomitent, era un credincios activ, membru al Frăției ortodoxe din Tașkent. În general, din copilărie Valentin mergea permanent la biserică și era profund credincios. În sala de operație era atîrnată o icoană a Maicii Domnului în fața căreia el se ruga înainte de fiecare operație. Fiind pîrît de cineva, a primit ordin de la autoritățile comuniste ca icoană să fie scoasă de pe perete. El, însă, a refuzat să opereze fără icoană. S-a întîmplat așa că soția unui oficial al Partidului comunist a avut nevoie de operație și ea a cerut insistent ca să fie operată anume de chirurgul Valentin Voyno-lasenețki. A fost amenințat cu cele mai grele pedepse, dar el nu a cedat. Atunci icoana a fost așezată la locul ei și el a intrat și a făcut operația.

Era un chirurg despre care se spune că are dar de la Dumnezeu.

A avut în viață multe momente grele, dar el nu și-a pierdut niciodată credința și nădejdea în Dumnezeu. În 1919 soția sa s-a îmbolnăvit de tuberculoză și a murit prematur. În grija lui au rămas cei patru copii ai lor: Mihail, Elena, Alexei și Valentina.

În 1920 chirurgul Valentin prezintă o comunicare în cadrul unei întruniri a Frăției ortodoxe. La sfîrșitul comunicării episcopul Inokentie al Tașkentului i-a spus: „Doctore, dumneata

ar trebui să fii preot”. El i-a răspuns: „Cum binecuvîntați, Preasfințite! Voi fi preot, dacă aceasta este plăcut lui Dumnezeu!” La 26 ianuarie 1921 a fost hirotonit diacon, iar peste o săptămînă, la 2 februarie a fost hirotonit preot, fiind numit cleric al catedralei episcopale din Tașkent. Concomitent a continuat să lucreze în calitate de chirurg și de lector universitar. Copiii au fost luați în grijă de o familie de creștini.

În 1923 preotul Valentin a fost tuns monah de episcopul Andrei de Uhtomsk. Numele dat la călugărie a fost Luca, în cinstea Sfîntului Evangelist Luca, care tot a fost medic de profesie. La 30 mai 1923 ieromonahul Luca, în taină, a fost hirotonit episcop al Turkestanului.

La 10 iunie 1923 a fost arestat pentru faptul că era un susținător al patriarhului Tihon al Moscovei. În închisoare finalizează renumita lui lucrare „Studiu de chirurgie purolentă”. A fost exilat în Siberia.

În perioada pînă în anul 1943 a fost de trei ori arestat și a petrecut 11 ani în exil. În această perioadă, ca și în celelalte, de fapt, episcopul Luca a fost totodată și slujitor al Bisericii și medic-chirurg. În ce regiune nu ar fi ajuns, el îi ajuta pe cei bolnavi, iar prin viața lui el propovăduia credința ortodoxă.

În 1943 a fost numit arhiepiscop de Krasnoiarsk. În 1944 a fost numit arhiepiscop de Tambov. În același timp a fost numit medic-șef al unui spital militar. Cu iscusința și cu talentul său a salvat mii de vieți, în special, a soldaților răniți pe front. Ca recunoștință, în 1945 primește din partea autorităților comuniste medalia „Pentru munca nobilă depusă în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei 1941-1945”, iar în februarie 1946 primește Premiul „Stalin” gradul I, pentru realizările științifice în domeniul chirurgiei.

La 26 mai 1946 a fost numit arhiepiscop de Crimeea și Simferopol. A păstorit această eparhie pînă în 1958. A trecut la Domnul la 11 iunie 1961.

Virtuțile, luptele și realizările episcopului Luca sunt complexe. Acest arhieru plin de har a izbutit să redeschidă multe biserici închise de comuniști, a dat naștere unor lucrări teologice de mare profunzime, i-a întărit pe credincioși și a adus pe mulți alții la Ortodoxie.

În 1996 a fost canonizat ca sfînt. Moaștele sale se află în biserica Sfintei Treimi din orașul Simferopol.

UNA DIN MINUNILE RECENTE SĂVÎRȘITE DE SFÎNTUL LUCA

Povestește o creștină din Moscova: „Am plecat în vacanță în Feodosia și am rămas în apartamentul bunicii, care se află la al treilea etaj al blocului cu cinci etaje. Era 4 iunie, la amiază. În casă se aflau bunica, părinții mei, mătușa mea și fratele meu. Aproape toți dormeau. Tata era la balcon și repara ceva. Ușa de la balcon era deschisă și se făcea curent. Ușa de la intrare era deschisă și făcea un dute-vino din cauza curentului. Era o ușă grea, blindată cu douăsprezece feluri de siguranțe, iar pe margini avea o îmbrăcăminte metalică.

La prînz, eu nu dorm niciodată. Îi spun mamei: „Mă duc să mă joc!”. „Du-te!”, îmi zice și am dat să ies. Am deschis ușa și-am

tras-o, ca s-o închid. Curentul însă a trîntit-o cu putere. Mi s-au prins cele două degete acolo unde se închide. În acel moment n-am băgat seama de nimic. A fost atît de brusc. Am pornit să cobor pe scări, dar mă întorc să văd dacă s-a închis bine ușa și privirea îmi cade pe perete. Era plin de sînge, deși înainte era curat. M-am nedumerit. Atunci privirea îmi cade pe mîna mea stîngă și văd că-mi lipseau cele două falange cu unghii și din mînă îmi curgea sînge. M-am speriat și am simțit o durere puternică.

Mă întorc înapoi, apăs repede pe sone-rie. Mama a întîrziat puțin să-mi deschidă, pentru că era întinsă în pat. Eu plîngeam. Mama mi-a deschis și fără să vadă ce am

s-a întors pe holul strîmt, spunînd: „Nazar ăsta, nici n-a ieșit bine afară, că deja plînge”. A spus asta pentru că eu fie rîd, fie plîng! Mama a intrat în cameră și s-a întins să doarmă. Eu am continuat să plîng, m-am apropiat și i-am arătat mîna. Imediat ce a văzut a strigat îngrozită. S-a sculat, a venit și bunica mea, care este soră medicală. Avea în casă fel de fel de medicamente, mi-a îngrijit puțin rănile și mi-a pus beta-dină. Imediat a sunat la spital și a anunțat Primul Ajutor. De acolo i-au spus: „Puneți pe rani carne înghețată la pungă”. Eu stăteam în cameră și strigam plîngînd: „Cum voi mai cînta la pian?”. Cînd am înțeles că rana era gravă, strigam plîngînd: „Maica Domnului, ajută-mă!”.

Cu toate că spitalul era departe, ambulanța a venit foarte repede, în 2-3 minute. Ce se-ntîmplase? O vecină-și rupsese mîna și sunase la CNAU (Centrul Național de

Ajutor Urgent). În felul acesta, cînd au sosit, au fost informați să mă ia și pe mine. În salvare s-a suit doar mama. Cînd am intrat în mașină am întreat-o cu nelinește pe sora medicală: „Cînd mă voi face bine?”. La un deget ieșise osul și era foarte urît să-l vezi. Sora medicală mi-a spus: „Dacă te sperie osul, nu te teme, îl vom înfășura cu pielea care a rămas și încet-încet se va închide”. (Dar falangele cu unghii?).

Am ajuns la spital, am intrat în secția pentru urgențe și un medic a spus să facem radiografie. Mama mea îl întreba cu nelinește pe doctor: „Ce veți face? Dacă se poate, luați-mi degetele mele și faceți transplant”. Doctorul a răspuns: „Asta este exclus. Cele două falange cu unghii le-a pierdut definitiv. În prezent va trebui să fac cusătura. Mai tîrziu vom face operație estetică, ca să nu se vadă așa urît și-apoi mai vedem”.

A FOST SFINȚIT BNC INTERPOL A CENTRULUI COOPERARE POLIȚIENEASCĂ INTERNAȚIONALĂ

În după amiaza zilei de 14 octombrie, ÎPS Mitropolit Vladimir, însoțit de către secretarul mitropolitan Prot. mitr. Vadim Cheibaș și Protopopul de Criuleni și Dubăsari, capelan al MAI Prot. mitr. Teodor Pelin, au săvârșit slujba de sfințire a sediului BNC Interpol al Centrului cooperare polițienească internațională din mun. Chișinău.

La slujba de binecuvântare au fost prezenți dl Ion Bodrug, Șef al Inspectoratului General de Poliție, dl Fredolin Lecari, Șef al Centrului cooperare polițienească internațională al Inspectoratului General al Poliției al MAI, șefi de Direcții din cadrul MAI și IGP, oaspeți de peste hotare, precum și colaboratori ai instituției respective.

În același context al rugăciunii, s-au adus mulțumiri Bunului Dumnezeu pentru toate realizările și schimbările spre bine în sânul acestui Centru.

Corul Protopopiatului de Criuleni și Dubăsari sub conducerea dirijorului Pr. Teodor Vrabie, i-a bucurat pe cei prezenți cu o cântare armonioasă și expresivă, care a culminat cu troparul "Măntuiește Doamne poporul Tău..." după intonarea căruia, preoții în frunte cu ÎPS Vladimir au mers și au stropit cu aghiasmă toate oficiile și pe colaboratorii Centrului.

După săvârșirea ceremoniei de sfințire, Dl Fredolin Lecari, Șef al Centrului cooperare polițienească internațională, în luarea sa de cuvânt a menționat următoarele: "Este îmbucurător faptul că în ultimul timp se observă o colaborare tot mai intensă și tot mai constructivă între instituțiile MAI și Mitropolia Moldovei, lucru ce garantează activitatea acestora conform moralei și principiilor etice creștin-ortodoxe". Totodată domnia sa a mulțumit Mitropolitului și clericilor prezenți pentru săvârșirea serviciului divin în această însemnată zi "Acoperământul Maicii Domnului", care s-a decis a fi și hramul acestei instituții.

La final ÎPS Mitropolit Vladimir a mulțumit angajaților BNC Interpol Chișinău pentru deosebitele eforturi pe care le depun la asigurarea ordinii în societate, apreciind faptul că atât conducerea, cât și colaboratorii Centrului au o deosebită dragoste și evlavie față de Învățăturile și Tradiția bimilenară a Bisericii Ortodoxe.

Bătrânii în atenția copiilor

În satul Cruglic raionul Criuleni în fiecare zi de vineri copiii se întâlnesc cu preotul la orele opționale de religie. Pe lângă faptul că învață din cărți despre dragostea față de Dumnezeu și de aproapele, copiii împreună cu preotul Nicolae Ciobanu, parohul bisericii din localitate, merg la un bătrân și-l ajută în gospodărie. Astfel, au fost vizitați câțiva profesori înaintați în vârstă, care cu mare bucurie au primit copilașii, mulțumindu-le pentru ajutorul acordat. Copiii au strâns frunzele, au adunat roadele, au măturat curtea și au săpat via și grădina.

Foarte receptivi și uniți sunt profesorii și elevii liceului din Cruglic. Profesorii încurajează elevii, iar elevii dând dovadă de ascultare și hărnicie cu mare drag merg la casele bătrânilor.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu ca acest gest filantropic să fie un început bun de a ne uni eforturile în vederea ajutorării persoanelor care au nevoie de aceasta.

ARHISTRATEGUL MIHAIL – OCROTITORUL DUBĂSĂRENILOR

Praznicul închinat Sfinților Voievozi este cu totul aparte pentru credincioșii din satul Dubăsari Vechi. Localnicii și-au serbat hramul sfântului locaș, prilej cu care numeroși slujitori și credincioși s-au adunat la o rugăciune comună.

"Biserica mereu a fost, în primul rând, cea de suferință. Astfel, bucuria praznicului este atunci când sătenii își serbează hramul începând cu o rugăciune comună. Când ne unim în rugăciune de obște altfel e duhul și atmosfera slujbei. Îmbucurător este faptul că oamenii devin tot mai conștienți de faptul că rugăciunea nu este un act artificial, ci reprezintă o necesitate lăuntrică. Deci oamenii din satul nostru se dezmoștesc din acea hibernare atee și de la mic la mare devin tot mai atașați de cele sfinte și dumnezeiești. Evident, este un proces care nu se întâmplă peste noapte, căci fiecare vine la Hristos la ceasul său. De-a dreptul încetul se face oțetul. Și la Dubăsari încercăm să avem răbdare și îngăduială cu cei care merg pe calea credinței, slava

Domnului că merg." – ne mărturisește părintele paroh Teodor Pelin.

La hram au fost și oaspeți de onoare, care vin la Dubăsari nu atât în calitate de demnitari, ci dintr-o chemare lăuntrică. Astfel, la eveniment au fost prezenți dl Iurie Leancă, prim-ministru al RM, dl Vitalie Rotaru, președintele raionului Criuleni, dl Alexei Armaș, comisar al Comisariatului de Poliție Criuleni, administrația publică locală în funte cu dl Gheorghe Lungu, primarul satului, oameni de artă și notorietăți din republică.

În timpul slujbei s-au înălțat rugăciuni pentru pacea și bunăstarea localnicilor, precum și mulțumiri pentru un an rodnic și cu Doamne ajută.

La final s-a făcut înconjurul bisericii, citindu-se din evanghelie și a urmat o agapă frățească pentru cei prezenți.

ADUNAREA ORDINARĂ A PREOȚILOR DIN PROTOPOPIATUL DE CRIULENI ȘI DUBĂSARI

Adunarea ordinară a preoților din protopopiatul de Criuleni și Dubăsari a avut loc la 10 decembrie 2013 în biserica cu hramul „Nașterea Maicii Domnului” din s.Boșcana, raionul Criuleni. La început a fost oficiată slujba Sfintei Liturghii de către părintele paroh prot. mitr. Serghei Golovaci, părintele protopop prot. mitr. Teodor Pelin și preoții din circumscripție. În cuvântarea sa, părintele protopop a apreciat înalt activitatea în parohia respectivă de 18 ani a părintelui Serghei Golovaci, precum și deținerea de 10 ani a funcției de secretar al sectorului Criuleni. Credincioșii au fost îndemnați la o trăire ortodoxă a postului Nașterii Domnului. A urmat, ca de obicei, mărturisirea preoților de către părintele duhovnic prot. mitr. Ioan Turuta.

În cadrul adunării părintele protopop prot. mitr. Teodor Pelin a felicitat călduros colegii cu aniversarea a 10 ani de la înființarea protopopiatului, prezentând un raport de activitate și a celor mai importante realizări pe această perioadă.

Adunarea a fost onorată de prezența dlui Anatolie Vîntu, primarul comunei Boșcana, dnei Viorica Stăvilă, director al liceului local ș. a. Adunarea a fost încheiată cu o aleasă agapă frățească, cu dragoste pregătită de credincioșii comunei Boșcana.

SFINȚIREA TEMELIEI BISERICII DE IARNĂ CU HRAMUL «SFINȚII ȚARI MUCENICI» DIN S. POHREBEA, R-NUL DUBĂSARI

Cu bunăvoința și ajutorul lui Dumnezeu la 3 octombrie 2013, cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit al Chișinăului și al întregii Moldove, a fost sfințită temelia bisericii de iarnă din s. Pohrebea, raionul Dubăsari de către un sobor de preoți în frunte cu părintele Teodor PELIN, protopop de Dubăsari și Criuleni.

Acest remarcabil eveniment a fost mult așteptat în parohie de către enoriași, deoarece până în prezent nu dispun de propriu lăcaș de rugăciune, iar restaurarea

bisericii cu hramul «Sf. Ierarh Alexei» este un proiect de durată, ce necesită mijloace financiare importante.

Așa cum este bineștiut, țarul Nicolae al II-lea avea cinci copii, 4 fete și un băiețel, care purta numele Alexei. Băiețelul suferea de o boală grea și incurabilă a sângelui (hemofilie).

La îndemnul duhovnicului său, țarul Nicolae al II-lea începe construcția a patru biserici cu hramul în cinstea «Sf. Ierarh Alexei, Mitropolitul Moscovei și al întregii Rusii», protectorul ceresc al fiului său, la cele patru margini ale Imperiului Rus, în speranța tămăduirii acestuia. Cu regret, reușește finalizarea doar a uneia, și anume a bisericii din s. Pohrebea... Din această cauză s-a decis ca hramul bisericii de iarnă să fie în cinstea Sfinților Țari Mucenici (4/17 iulie), de altfel unicul în țara noastră.

Lucrările au demarat cu un sprijin financiar din partea Mitropoliei Moldovei și contribuțiile personale ale părintelui paroh Dumitru Darmancev.

Sfinților Țari Mucenici, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

SFINȚIREA CLOPOTELOR LA CORJOVA, RAIONUL CRIULENI

«Feriți cei milostivi, căci aceea vor avea parte de milă» – ne spune Mântuitorul (Matei 5,7), de aceea, locuitorii satului Corjova, raionul Criuleni, care au sămânța binelui în suflet și urmând acestui îndemn a lui Hristos, au jertfit cu dragoste din puținul lor, pentru procurarea unui nou set de copote la biserica din sat.

Încă din vara anului 2013, enoriașii din satul Corjova, în frunte cu preotul Serghei Burduja și primarul Gheorghe Ojog, au pus bazele unei năzuințe – de a schimba sunetul clopotelor deteriorate. Clopotele vechi, ani de-a rândul, au chemat credincioșii la rugăciune, dar cu trecerea vremii, și-au pierdut din calitatea sunetului. Când primarul Gheorghe Ojog împreună cu preotul Serghei Burduja au ajuns la uzina de clopote din or. Tutaev, reg. Iaroslav, au fost întâmpinați călduros de către patronul Șuvalov Nicolai, care a primit comanda pentru confecționarea clopotelor. Peste două luni setul din șapte clopote, cu ajutorul lui Dumnezeu, a fost adus la biserica din sat.

Mânați de dor, ajungem în ziua de joi, 21 noiembrie, la biserică unde se sărbătorește hramul «Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil». După Sfânta Liturghie oficiată de parohul bisericii protoiereul Serghei Burduja, protoiereul Ioan Solonaru și protoiereul Veaceslav Ceban, s-a săvârșit slujba sfințirii copotelor. În timpul înconjurării bisericii, creștinii și-au bucurat auzul cu melodia sublimă a clopotelor noi, trase de Vladimir Cozonac, clopotarul Catedralei Mitropolitane.

După predica preoților, un mic discurs a ținut dl primar Gheorghe Ojog, în care a vorbit despre faptele bune creștinești.

Această sărbătoare a lăsat o urmă adâncă în inima fiecărui creștin, iar dangătul clopotelor au mângâiat zeci de suflete care au asistat la Sfânta Liturghie.

Orice început are povestea sa. Aceasta este povestea binelui din satul Corjova. Dincolo de fiece faptă rea sau bună se află o răsplătă. Trebuie să ai timp pentru a descoperi frumusețea fiecărui suflet, însă faptele mereu au fost cartea de vizită a fiecăruia.

Corina BURDUJA

Școala Duminicală la Dubăsarii Vechi

Din luna octombrie 2013, în satul Dubăsarii Vechi pe lângă biserică s-a deschis o Școală Duminicală pentru copii. Toate s-au născut din necesitatea de a se preda ore adăugătoare de religie și din imposibilitatea de a satisface această dorință a copiilor în școală.

Școala va activa pe tot parcursul anului, lecțiile desfășurându-se sâmbăta în prima jumătate a zilei. Localul unde se petrec lecțiile este Centrul Social «Nadejda», care este situat alături de biserică și care s-a oferit cu amabilitate să ne găzduiască.

La Școala Duminicală se predau lecții de religie și de pictură. Lecțiile de religie sunt ținute de profesoara de religie dna Maria Muravski, iar cele de pictură

sunt predate de profesoara de pictură din cadrul Școlii de Arte din Dubăsarii Vechi, dna Vera Halupa.

Pictura a fost introdusă grație unui proiect de colaborare dintre Departamentul Relații Culturale al Mitropoliei Chișinăului și a întregii Moldove și compania «Art Atribut», care oferă un sprijin material în asigurarea școlii cu materialele necesare.

Pentru elevii din Dubăsarii Vechi acest proiect este o alternativă, deoarece nu toți elevii doritori de a face pictură au această posibilitate la Școala de Arte, unde studiile sunt contra plată, dar aici la Școala Duminicală lecțiile se petrec gratis.

În programa de activitate a Școlii pe parcursul anului vor fi și

lecții de muzică în preajma diferitor sărbători creștine, unde copiii vor învăța colinde și alte cântări religioase.

Scopul Școlii este de a cultiva sentimentul religios la copii, dragostea pentru arta plastică, copiii învățând toate regulile necesare în pictură și de a cultiva valorile cultural-religioase în rândul elevilor.

Mulțumim din suflet administrației companiei «Art Atribut» și părintelui Nicolae Ciobanu, șeful Departamentului Relații Culturale al Mitropoliei Moldovei și sperăm că acest început de școală să aibă o bună continuitate, iar copiii să se bucure de mari succese și realizări.

A consemnat prof. de religie
Muravski MARIA

MÂNTUIEȘTE, DOAMNE, POPORUL TĂU...

Cu o nespusă bucurie duhovnicească la 31 august 2013 s-au adunat creștinii satului Slobozia-Dușca, raionul Criuleni la intrarea în localitate. Cu fețe vesele și senine cu toții admirăm marea Răstignire, sculptată în piatră de Cosăuți în stil autohton, înălțată pe un teren frumos amenajat la intrarea în sat. La ridicarea Sfintei Cruci au contribuit financiar locuitorii din vecinătate și alți enoriași.

Răstignirea a fost sfințită de către părintele Teodor Pelin, protopop de Criuleni și Dubăsari, părintele paroh Veaceslav Donscoi împreună cu preoții din vecinătate. În cuvântarea Sfinției Sale, părintele protopop a vorbit despre importanța Sfințelilor Răstigniri în viața de zi de zi a creștinilor ortodocși, despre istoria tragică a bisericii din localitate (a fost aruncată în aer în 1978 de autorități), și le-a dorit credincioșilor ca această înălțare a Sfintei Răstigniri să fie un început de bun augur și la construcția noii biserici din localitate.

La festivitate au luat parte dl Serghei Istrati, primarul satului, enoriași și oaspeți de onoare. Pentru toți a fost pregătită a agapă frățească.

O altă Sfântă Răstignire a fost înălțată în satul Dubăsarii Vechi, raionul Criuleni. Aceasta o fost ctitorită de familia Dlui Mihail Colibă și vecini, fiind sfințită la 26 noiembrie 2013 de către părintele paroh prot. mitr. Teodor Pelin.

continuare din pag. 1

UNA DIN MINUNILE RECENTE SĂVÎRȘITE DE SFÎNTUL LUCA

Degetele căzuseră din articulație și ieșeau afară oasele, iar osul de la al treilea deget era zdrobit. Pielea era trasă înapoi. Am intrat la chirurgie și m-am întins pe pat. Mi-au bandajat degetele, ca să se oprească sîngele și mi-au făcut anestezie locală. Eram curios și mă ridicam să văd ce face doctorul. A luat pielea și a tras-o ca să acopere oasele și a pus copci. Din cîte-mi amintesc intervenția a durat circa 20 de minute. După aceea mi-a pus la mină alifie, tifon și ghips, pentru că oasele erau rupte.

După aceea am ieșit și m-am dus la mama. Doctorul a vorbit cu ea. Ceea ce-mi amintesc este că mama a propus să nu rămîn la spital, ci să mă aducă în fiecare zi. Doctorul a fost de acord: „Bine, dar să nu miște mîna și mai ales să nu scrie sau să picteze”.

Ne-am întors acasă pe picioare. Cît a ținut anestezia nu m-a durut. Cînd am ajuns într-un parc a început să mă doară și am început să plîng. Am ajuns acasă. Bunica mă compătimea și-mi zicea: „Să-ți dau degetele mele, dar sunt îmbătrînite și urîte. Tu ai degete frumoase, cum să ți le dau pe ale mele?”.

M-am pus să dorm, dar mă durea foarte tare. La fel și cînd mă duceam pentru schimbarea pansamentului. Îmi puneau ceva lichid, ca să se înmoaie pansamentele. Asta în fiecare zi. Schimbau și ghipsul. Cînd scoteau pansamentele mă durea foarte tare. Îl rugam pe doctor să lase lichidul mai mult, ca să se înmoaie pansamentele mai mult. Doctorul spunea: „N-am timp! Una îți trebuie ție, alta îți trebuie mie”. Le scotea încet-încet, dar oricît ar fi fost de atent pe mine mă durea.

Două zile după aceea ne-am dus la Biserica Maicii Domnului din Kazan, unde fusesem botezat. Acolo, am găsit o femeie în vîrstă, pe doamna Nina. Mama i-a vorbit despre traumatismul meu și ea s-a cutremurat. Mi-a spus în acest sens: „Sărmane Nazar, hai la mine acasă și-ți voi da uleiul de la Sfîntul Luca. Dar mai bine să vă duceți la Simferopol, acolo unde se află moaștele lui. O rudă de-a mea s-a vindecat de cancer”.

Am vrut să aflăm mai multe despre Sfîntul Luca, pentru că pînă atunci nu știam nimic. M-am dus atunci la biserica Sfintei Ecaterina din Feodosia și acolo am intrat la o Expoziție. Am cunoscut-o pe doamna Natașa, care mi-a vorbit despre Sfîntul Luca. Fiica ei era doctor și l-a avut coleg de studenție pe doctorul care m-a operat. Și mama și fiică-sa cîntau în biserica Maicii Domnului din Kazan din Feodosia. În această biserică am fost botezat, iar preotul care m-a botezat, părintele A., a fost hirotot de Sfîntul Luca.

După o perioadă, nu-mi amintesc exact cînd, ne-am suit în două mașini și am pornit spre Simferopol. Am ajuns la biserica Sfintei Treimi și ne-am închinat la moaștele Sfîntului Luca. Am luat ulei, o mînușă și iconițe plastificate cu sfîntul și apoi ne-am dus la mormîntul lui. Am luat ca binecuvîntare pămînt de pe mormîntul sfîntului și ne-am întors.

(La un an după vindecare, l-am vizitat din nou pe sfînt și acolo, în noua raclă de argint, am văzut mica tăbliță în care se spunea că era un dar din Grecia. Părinții mei au comentat asta atunci: „Imaginează-ți cît îl iubesc grecii pe sfînt, de au adus o raclă de argint, în timp ce noi nici nu-l cunoșteam!”).

De atunci, în fiecare zi puneam uleiul pe mîna și atingeam de ea mînușă, pămîntul și iconița lui. Noaptea legam pe pansamente iconița și mînușă și-l rugam pe sfînt: „Te rog, Sfînte Luca, nu știu ce vei face, găsește o modalitate și fă-mă bine, ca să continui să cînt la pian. Tu ești doctor și te pricepi”.

Cînd ne-am dus la spital pentru schimbarea pansamentului, doctorul s-a mirat și i-a spus mamei mele: „Nu înțeleg, de ce-i ies unghiile, de vreme ce nu există rădăcini. Nu se poate una ca asta. Nu cumva ați făcut ceva?”.

Începuseră să-mi iasă unghiile și să-mi crească falangele. Medicul, la o altă vizită, a scos din nou o radiografie, ca să compare. De fiecare dată cînd mergeam la schimbarea pansamentului, se uita cu uimire și întreba din nou ce s-a întîmplat. Mama la început nu a vorbit. Însă, după aceea, i-a spus doctorului: „Ne-am dus și ne-am rugat Sfîntului Luca”. Doctorul n-a spus nimic, chiar dacă părea năucit. Mama a continuat.

Doctorul a răspuns: „Da, știu despre el. Ca student am citit cărțile lui și după ele am dat examene. A fost un medic renumit și a făcut mari descoperiri”.

La ultima noastră întîlnire m-a avertizat să fiu atent să nu-mi lovesc mîna. Cînd am plecat spre Severomorsk n-am trecut deloc pe la spital. La Severomorsk au aflat mulți de întîmplare și au venit să-mi vadă degetele. Însă pentru că erau încă deformate, am crezut că veneau de asta și nu pentru minune. Mi-era rușine de asta. Au trecut doi ani și mă gîndeam să fac operație estetică, ca să nu mă mai deranjeze.

Într-o seară, am intrat în camera mea ca să dorm. Atunci am văzut pe perete un chip slab, ca de călugăr, care mi-a spus: „Dacă vei face operație estetică, nu se va mai vedea minunea și nu va crede nimeni”. Ca și cum mi-ar fi spus: Să-ți arăți degetele! Pentru că – repet, eu mă rușinam, dar mama povestea pretutindeni. După această întîmplare m-a sfătuit și duhovnicul să nu ascund lucrul acesta minunat: „Minunea s-a întîmplat nu pentru tine, ci pentru oameni”.

Am vizitat-o atunci pe învățătoarea mea de pian și mama i-a povestit toate cele întîmplate. Învățătoarea se gîndea să-mi dea un program, în care era mai multă muncă pentru mîna dreaptă. Am cîntat puțin, dar acasă și cu stînga. Într-o lună, am cîntat normal. De Crăciun mi s-a spus: „Vrei să participi la un concurs?” Am răspuns: „Da, voi încerca”. Am început să mă pregătesc intens. În aprilie au venit mulți copii din tot județul Murmansk. Au venit din toate orașele cei mai buni (după concursurile locale a avut loc preselecția). Punctajul era 100 – marele premiu – în afara concursului, 90 de puncte – locul I, 80 de puncte – locul II. Eu am luat 80 de puncte, fără ca nimeni altcineva să ia 80 sau mai mult, adică premiul I!

A doua minune a fost suplețea falangelor. Nu au nicio problemă de mobilitate – suplețe. Pot să spun că acum cînt cu stînga mai bine decît cu dreapta.

În primul an nu am conștientizat ce s-a întîmplat. Eram mic și credeam că așa se întîmplă și în alte cazuri asemănătoare. Mai apoi am înțeles că ceea ce s-a întîmplat a fost o minune.

În anul 2005, l-am vizitat pe doctor. M-a privit ciudat, îmi prindea degetele. Credea că era doar carne, nu os. Am rămas destul de mult timp împreună. La sfîrșit a spus: „Îmi amintesc în fiecare detaliu operația. A decurs bine, eram satisfăcut, dar nu puteam să cred că vor ieși din nou degetele. Dacă n-aș fi făcut-o eu, n-aș fi crezut”.

Mama mea i-a dat cartea cu viața Sfîntului Luca, dar nu știu ce s-a întîmplat. Se manifesta mai degrabă ca un ateist. Recunoștea realitatea, dar o considera probabil „o minune a naturii”.

Felicitare pentru părintele protopop Teodor Pelin cu ocazia a două jubilee: împlinirea vîrstei de 40 de ani și 10 ani de activitate în calitate de protopop

Multstimate Părinte Prtopop și confrate slujitor!

Cu bunăvoința lui Dumnezeu, Preacucernicia Voastră ați ajuns la frumoasa vîrstă de 40 de ani. Cu acest binecuvîntat prilej, Vă aducem sincerele noastre felicitări și urări de bine, nădăjduind să Vă vedem și mai departe la fel de dinamic în slujirea preoțească, cît și în administrarea protopopiatului nostru, funcție pe care cu onoare o îndepliniți deja 10 ani la rînd.

Urmînd exemplul ce ni-l dați, ne rugăm Domnului ca să Vă țină sănătos și ferit de primejdii cele văzute și nevăzute pentru ca și în continuare să fiți model de simțire și trăire duhovnicească pentru confracții și pentru numeroșii fii și fiice duhovnicești.

Cu frățescă îmbrățișare întru Hristos Domnul, preoții din protopopiatul de Criuleni și Dubăsari.

ANUNȚ

„Grigore Sîrbu” din or. Criuleni.

Intrarea este liberă, sunt așteptați cu drag toți doritorii.

Tradiționalul Festival Ortodox „Hristos se naște, slăviți-L” (ediția a 6-a), organizat de Secția raională Culturală în parteneriat cu protopopiatul de Criuleni și Dubăsari se va petrece Duminică, pe 12 ianuarie 2014, ora 11.00 în incinta Casei de Cultură

NIKA

Publicația trimestrială a protopopiatului de Criuleni și Dubăsari

Președinte:
ÎPS VLADIMIR, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove
Redactor-șef:
Prot. mitr. Teodor Pelin, protopop al bisericilor din raioanele Criuleni și Dubăsari
Redactor: Prot. dr. Veaceslav Ciorbă

Biserica cu hramul „Sf. Arh. Mihail”
s. Dubăsari Vechi, r. Criuleni,
MD-4822, RM, tel/fax 248 61-000
mob. 069000003; e-mail: t.pelin@yandex.ru
www.protopopiat-criuleni-dubasari.md
Tipărit SA „Tipografia Reclama”
or. Chișinău, str. Alexandru cel Bun, 111